

לב הענין

להאיר עיני מבקשי השם מתורת רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב זיע"א

פרשת אח"מ קדושים
נושא השבוע:
רשב"י
עלון מס' 15

שער העניין

עצות מרבינו הקדוש לזכות לעניין השבועי.

ספר הזוהר הקדוש.

*ידוע שלמוד הזוהר מסוגל מאד מאד. ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאד לעבודת השי"ת. דהיינו השבח שמשבח ומפאר את העובד ה', דהינו הלשון הרגיל בזוהר לומר 'זכאה' וכו' על כל מצוה ועבודה; ולהפך הצעקה שצועק 'וי וכו', 'וי לה וי לנשמתה', על הסר מעבודת ה', אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם לעבודתו יתברך. (ש"ה, קח).

*רשב"י קידש כל כך את לשון התרגום, עד שאפילו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום, יש להם כח לעורר להם יתברך.

(שם, קט).

*אמר שנמצאים כמה מאמרים בזוה"ק שגילה רשב"י לתלמידי אחר הסתלקותו. וזה ענין 'ובחיבורא קדמאה' שכתוב בזוה"ק בפרשת פינחס ובשאר מקומות. כי העולם אינם מבינים מהו ענין ובחיבורא קדמאה, אך האמת שהוא גילה להם כמה תורות אחר פטירתו, ומה שגלה להם קודם קרא חיבורא קדמאה. ובזה מיושב היטב מה שנמצאים בספרי זוהר הקדוש ובתיקונים פירוש על מימרות האמוראים שהיו אחר רשב"י זמן מרובה, אך באמת אלו המאמרים גלה רשב"י אחר פטירתו ואז כבר היו אלו האמוראים בעולם

(שם, רעח).

תפילה לעניין

רבנו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה, (אם יזכה להיות בא"י על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה), ובלב כל הצדיקים האמתיים, לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי ישר, להפך בזכותי ולבקש ולמצוא בי נקודות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם. אי שמיים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי. כל שוכני עפר העתירו בעד מטבע ביון מצולה ואין מעמד כמוני. ה' יגמור בעדי, ה' חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף; הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יתירו צדיקים כי תגמל עלי. (ע"פ לקו"ת ח"ב, מז).

המשך בעמוד הבא

אור העניין

וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעְיָהּ כְּמוֹךָ אֲנִי ה' (ויקרא יט, יח).

מי שרוצה להשיג השגות אמיתיות בגדולת השם יתברך לפי דרגתו, צריך שידע שא"א להשיג השגות אלקות, כי אם ע"י צמצומים רבים, משכל עליון לשכל תחתון. כמו שאנו רואים בחוש, שאי אפשר להשיג שכל גדול, כי אם על ידי שמלבישים אותו בשכל תחתון וקל להבנה. כמו המלמד כשרוצה להסביר שכל גדול לתלמיד, הוא צריך להלביש אותו בשכל תחתון וקטן, כדי שיוכל התלמיד להבין. דהיינו שהוא מציע לו מתחילה הקדמות ושכליות קטנים שמסבב לו תחילה, כדי להבינו על ידי זה המכוון, שהוא שכל עליון וגדול.

וצריך כל אחד לבקש מאד מלמד הגון כזה, שיוכל להסביר ולהבין אותו שכל עליון וגדול כזה, דהיינו השגות אלקות. כי צריך לזה רבי גדול מאד מאד, שיוכל להסביר שכל גדול כזה, על ידי השכל התחתון כנ"ל, כדי שיוכלו הקטנים להבין. וכל מה שהוא קטן ביותר, ומרוחק ביותר מהשם יתברך, הוא צריך מלמד גדול ביותר. שיהיה אמן כזה, שיוכל להלביש שכל עליון כזה, דהיינו השגתו יתברך שמו, לקטן ומרוחק כמותו. כי כל מה שהחולה נחלה ביותר, צריך רופא גדול ביותר.

וכל השכלים הקטנים והצמצומים הנ"ל, הם בחינת שערות, ע"ש שהם דקים מאד כשערה וצריכים לדקדק בהם מאד שלא יטה לימין ולשמאל. כי אם לא יצמצמם כראוי, וימשיך שכל יותר מדאי, יהיה ריבוי אור ח"ו, ע"י שיגיע לאדם שכל גדול שאינו לפי מדרגתו כלל, ולהפך, אם יצמצם אותם יותר ממה שצריך, יהיה נעלם לגמרי אור השכל. ע"כ צריך הצדיק האמת שעוסק בזה, להיות קולע אל השערה ולא יחטיא, להמשיך השכל בדרכים נפלאים מאד - בבחינת שערות, שאף על פי שהם דקות מאד, נשפע על ידם אור השכל מן המוח כמו שכתוב (איוב לח, כה) 'מי פלג לשטף תעלה'.

והנה הצדיק, בוודאי עושה עבודתו כראוי ועוסק עם כל אחד ואחד לפי ענינו, אבל האדם בעצמו יש לו בחירה, וכל אחד יכול על ידי מעשיו להמשיך על עצמו שכליות קדושות מהצדיק, שהם צמצומים וסיבובים להשגת אלוקותו יתברך כנ"ל, או להפך ח"ו - להרחיק ממנו מאד השכליות הקדושות של הצדיק, ולהמשיך על עצמו שכליות אחרות ח"ו.

ע"כ צריך כל אדם לידיע, שהוא תלוי בכל עת בחוט השערה, וכאשר יודע כל אחד בנפשו, שכל פגמיו וקלקוליו וחטאיו ר"ל, התחילו רק מחוט השערה, שלא נזהר לשמור על מחשבתו כראוי בקדושה, ונמשך אחר המסית מעט מעט, כמו שכתוב: (ישעיה ה, יח) 'אוי מושכי העוון בחבלי השוא, וכעבות העגלה חטאה', כמו שאמרו חז"ל (שבת קה): 'היום אומר לו עשה כך, ולמחר וכו', וכפי התגברות היצר הרע על האדם, היה אפס תקווה ח"ו.

אבל מידה טובה מרובה, כי בקדושה חוט השערה יקר מאד מאד, וה' יתברך ברחמי זיכה אותנו במצוות רבות בכל יום, וכל אחד מישראל הולך לבית הכנסת ומניח תפילין בראשו וציצית בבגדו, ושאר מצוות שזוכין לחטוף בכל יום, עד שאמרו חז"ל (ברכות נז). שאפילו פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון. ואף על פי שיש גם במצוות שלהם פסולת הרבה, בכל זאת גם נמצא בהם נקודות טובות שהם בחינת שערות קדושות, ובסוף בוודאי יתלקטו כולם יחד, ויזכה שייגאלוהו ה' יתברך מכל תאוותיו ופגמיו, בזכות הנקודות טובות שזכה לחטוף - בכל פעם מעט כחוט השערה.

וכל אלו השערות שעל ידם זוכים להשיג השגות אלוקות כנ"ל, (היינו, כי הנקודות טובות שהם בחינת שערות, הם בחינה אחת עם השערות שהם הצמצומים שממשיך הצדיק, כי על ידי שניהם זוכים להשגות אלוקות), הם בחינת עומר שעורים, כי עומר שעורים הוא בחינת כלליות כל הצמצומים כידוע, שעל ידם זוכים להשגות אלוקות; וזה בחינת ספירת העומר וקבלת התורה, שספירת העומר הוא בחינת תיקון כלל הצמצומים - שמתקנים צמצום אחר בכל יום, עד שזוכים לקבלת התורה שזה בחינת השגות אלוקות.

וע"כ היו צריכים להניף את העומר, כדי להורות שאנו מעלים את כל הצמצומים לה' יתברך, ואנו רוצים להשיג על ידם השגות אלוקות. וע"כ דווקא הכהן היה מניף את העומר, כי הכהן הוא איש החסד, שהוא בחינת הצדיק האמת, שהוא עוסק תמיד בעבודה זו - להרים את כל הנקודות טובות שיש בכל אחד מישראל, ולהמשיך על ידם השגות אלוקות לכל אחד ואחד. כי הוא יודע ללקט הנקודות טובות שנמצאים בכל אחד מישראל, ועל ידי זה הוא עוסק ברפואתו, אפילו אם הוא חולה מאד בחולי הנפש ח"ו.

עניין הצדיק

שיחות יקרות ממעלת וגדולת רביה"ק ותורתו.

*פעם אחת דיבר עימי ואמר כמתגעגע: איך לוקחין חבריא כמו שהיה אצל ר' שמעון בר יוחאי וכיוצא, ואני הייתי גם כן תוחב ראשי ביניהם. אחר כך ענה ואמר: מן הסתם איך שהיה נמצא חבריא, אני הייתי הרבי שלהם.

(חיי מוהר"ן, רפה)

*אמר: אם היה זקני ר' נחמן שומע תורתו, היה אצלו גם-כן חידוש. ואחר-כך סיים ואם היה הבעל-שם-טוב שומע תורתו היה אצלו גם-כן חידוש, ואם היה רבי שמעון בר יוחאי שומע תורתו היה גם-כן חידוש, גם אז.

(שם, שפא.)

*העיקר בכח האתערותא דלתתא של ראשי יחידי הדורות שהוא אדמו"ר ז"ל, ורבי שמעון בר יוחאי ז"ל, שמקבל מאתו כנ"ל. ובפרט על ידי עצם התקונים שנתקנו ביום הסתלקותם (כמובן מדבריו הקדושים) ששני הימים של הסתלקותם מכונים להיות חל ביום שחל בו פורים, (כמובא בכתב יד של הרב מטשערין ז"ל המובא להלן), ובשניהם הגדלת ההלולא (יום ל"ג בעמר הלולא דרבי שמעון בר יוחאי ז"ל), וזמן שמחתנו (יום הסתלקות אדמו"ר יום ד' של חג הסוכות וזמן שמחתנו - כמו בפורים שהוא יום שמחה); כי בכוחם הקדוש והנשגב נצא מבין שן' האריות דסטרטא אחרא שהוא זה לעמת זה, ונזכה לבחינת שן' המובא בדבריו הקדושים לקוטי תנינא סימן פ"ה, שהוא ראשי תיבות שבת נ'חמו (נחמת הגאולה) המכוון גם לראשי תבות של שמותיהם הקדושים ש'מעון נ'חמן זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

(כוכבי אור חכמה ובינה, אות מז, עיי"ש עוד.)

שיח העניין

שיחות וסיפורים סביב העניין השבועי מרביה"ק ואנשיו היקרים.

*רשב"י הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו. כמובא בדברי רבותינו זכרונם לברכה 'כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה, אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל, ואמר רשב"י שלא תשתכח. שנאמר 'כי לא תשכח מפי זרעו', וכמבואר בזוהר: 'בהאי חיבורא דאיהו ספר הזוהר, יפקון מן גלותא ברחמי', והבן הסוד הזה, כי על כן סמך את עצמו רשב"י על הפסוק הזה הנ"ל, כי סופי תבות של 'כי לא תשכח מפי זרעו' הם אותיות יוחאי. הינו על-ידי זרעו של זה לא תשכח התורה כנ"ל, ודע שסוד רבי שמעון בעצמו מרמז בפסוק 'עיר וקדיש מן שמיא נחית' ראשי-תיבות שמעון.

(קיצור ליקוטי מוהר"ן, לפני ח"א.)

*ובפרט שבפה יש מעלה יתירה מכל ארץ ישראל, שפה טמון אור הגנוז והנעלם, הוא התנא האלוקי רשב"י, שיש לו שייכות גדול לרביה"ק כידוע למחצדי חקלא שבין אנ"ש.

(מכתבי ר' ישראל קרדונר.)

*וזהו אנו רואים בחוש, שכל מי שבא לציון התנא האלוקי רשב"י זיע"א, יהיה מי שיהיה, אפילו הגרוע שבגרועים יש לו הרהור תשובה, וניגש שם ביראת וחרדת הכבוד, ואהבה טמונה בלב לצדיק הקדוש הזה, שמובא עליו באיזה מדרש, שכמו שה' יתברך טוב לכל, כמו כן רשב"י הוא טוב לכל.

(ימי שמואל פרק מד.)

*רבי שמעון ובנו רבי אלעזר, צדיקים קדושים כאלה, ואנחנו זוכים להיות על ידם... אני שמעתי שנים רבות הזה הוא קודש קדושים, אנחנו לא משיגים ולא יודעים כלום, כלום מה זה, זה קודש קדושים, כל הסביבה הוא קודש קדושים, זה הכל קדוש כמו הציון. הכל אחד, ירושלים עם הצדיק ובית המקדש, הכל אחד, אנחנו פה, גם כן רבי שמעון פה, כל הסביבה הוא רבי שמעון, יש ענינים פלאיים, אסור לדבר אי אפשר.

(ישראל סבא.)

ע"כ מתו עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא בין פסח לעצרת, על שלא נהגו כבוד זה בזה ולא היה ביניהם אהבה (יבמות סב:), כי פגמו בבחינת השערות הנ"ל, כי בוודאי היו צדיקים, אך הפגם שלהם היה שהלכו בתוקף מידת הדין, והסתכל כל אחד על הרע של חברו, עד שהיה ביניהם שינאה.

ועל כן מתו בימי העומר דיקא, כי בימי העומר, אז עיקר התיקון הוא על ידי בחינת השערות שמלקטין מכל אחד מישראל כנ"ל, שזה ההפך ממש מהפגם של תלמידי ר"ע שלא הסתכלו על הטוב שבחבריהם כנ"ל.

וע"כ דווקא רבי שמעון בר יוחאי היה התיקון שלהם, כי רבי שמעון הוא הצדיק האמת שממשיך השגות אלוקות בכל אחד ואחד, והעיקר הוא על ידי שמסתכל בנקודות טובות שיש בכל אחד מישראל כנ"ל, עד שעל ידי זה זכה להמשיך בעולם השגות אלוקות בדרכים וצמצומים נפלאים מאד, שזה כל ספר הזוהר הקדוש, שכולו תיקונים וכלים כדי להמשיך השגות אלוקות; ולכן עושים בל"ג בעומר שמחה גדולה ביום הסתלקות רשב"י, על שזכינו שהשאיר לנו השארה גדולה ונפלאה כזאת, שעל ידה נזכה להשיגו יתברך באמת.

ואף על פי שאין אנו מבינים כלל את סתרי התורה שגילה רשב"י בזוהר ובתיקונים, אף על פי כן הוא תיקון גדול לנפשינו, כי בגודל כוחו כבר הכין כלים וצמצומים נפלאים, ע"י תורתו, שעל ידי זה מי שרוצה להתייגע לבקש אותו יתברך, יוכל לבוא בנקל להשגות אלוקות ע"י הדרכים שגילה, כי להמשיך השגות אלוקות צריכין כמה וכמה צמצומים, בחינת כלים ותיקונים, ומחמת חטא אדה"ר וקלקולי הדורות, א"א לגמור התיקון בשלימות בדור אחד. ע"כ מתייגעים גדולי הצדיקים בכל דור ודור להמשיך תיקונים נפלאים ולהשאיר ברכה אחריהם כדי שיהיה בנקל לדור אחרון להשיג אותו יתברך אם ירצו לבקשו. וע"כ גם אחר התנא רשב"י זכינו לכתבי האריז"ל שהוסיף גלגלות תיקונים נפלאים וכו'. וכן אחריו זכינו למה שזכינו ע"י הבעש"ט ז"ל ותלמידיו הקדושים, עד שזכינו לגילוי האחרון שמאיר עד ביאת משיח (ועד בכלל), הוא רביה"ק והנורא זיע"א, אשר בכוחו הגדול אין שום ירידה שלא יוכל להמשיך גם לשם השגות אלוקות, עד שממנו ועד משיח לא יהיה חדשות, ועל ידו עיקר חיותנו ותקוותינו - שאנו מחיין עצמינו בהשארה הנפלאה שהשאיר לנו, היא דעתו הקדושה הגנוזה בספריו הקדושים, אשרי מי שיתמיד בהם וישמע לעצותיו, ויסמוך על כוחו הגדול, אז יזכה להשיג השגות אלוקות כראוי לו לפי מדרגתו.

{ע"פ לקו"ה, הלכות נזיקין ה"ד}

וזה בחינת: (זוהר ויקרא עט. ודף קה:.) 'בתר דשכיב רבי שמעון הוה אמר חד לחבריה: 'אל תתן את פיך לחטיא את בשדך', כי רבי שמעון היה קשת הברית, בחינת: ויגד לכם את בריתו', הינו כלליות הגידין. וכשאין תיקון הכללי, אזי הדבור אסור, בבחינת: 'נאלמתי דומידו', בחינת: 'אל תתן את פיך כנ"ל. ומי שהוא מדבר אז כשאין תיקון הכללי, הוא עובר על: 'לא תלך רכיל בעמך' (ויקרא טז), והוא 'הולך רכיל מגלה סוד' (משלי יא). 'אבל ביומוי דרבי שמעון, הוה אמר חד לחבריה: 'פתח פיך'. כי כשיש תיקון הכללי שהוא קשת הברית, אזי הדבור מותר. כי הדמים כבר נתתקנו. (לקוטי מוהר"ן סימן כט)

ובל"ג בעומר נסתלק רשב"י ואז מתחיל להתנוצץ ההארה והקדושה של שבועות שהוא בחינת התעוררות השינה התחדשות המוחין. וע"כ אז הוא הלולא רבא דרשב"י שהוא בחי' התעוררות השינה בחינת עיד וקדיש כנ"ל. כי רשב"י הוא קשת הברית, כמבואר בדברי רז"ל שבשביל זה לא נראה קשת בימיו, כי הוא בעצמו היה בחינת קשת שבשביל זה נהוגין לדרוך הקשת בל"ג בעומר. (לקוטי הלכות, הלכות נזיקין ה"ג אות ו)